

HOLOUBKOVSKÝ ZPRAVODAJ



zima – jaro 2023/2024

Číslo 1

Ročník XXV.

Zdarma

Obecní úřad informuje

- Veškeré informace o dění v obci včetně fotografií z jednotlivých akcí najdete na internetových stránkách www.obecholoubkov.cz.
- V suterénu budovy DPS je umístěna pamětní síň obce, která obsahuje historické materiály a fotografie o naší obci, sportu, kultuře atd. Zájemci o prohlídku se mohou obracet na OÚ.
- Na okraji lesa u „Titlů“ funguje skládka větví, které jsou v pravidelných intervalech štěpkovány. Žádáme občany, aby na tento prostor ukládali pouze očistěné větve vhodné ke štěpkování. Pro odkládání trávy, lupení, kořenů a jiných biologických materiálů využívejte modré kontejnery s označením „Bioodpad“. Všichni občané mají dále možnost si zdarma zapůjčit výkonný štěpkovač na trávu, listí a větve do průměru 7 cm, přičemž nadrcený materiál nemusíte nikam odvážet, ale můžete ho uložit do kompostéru na své zahradě. V případě zájmu neváhejte kontaktovat obecní úřad.
- Rezervace víceúčelového hřiště u Sokolovny přijímá správce na tel.: 728 208 601 či na e-mailu: hristeholoubkov@gmail.com. Veškeré informace včetně provozního řádu jsou k dispozici na obecních internetových stránkách. **UŽÍVÁNÍ HŘIŠTĚ JE ZDARMA !**
- V centru naší obce je umístěna samoobslužná prodejní boudička, do které Farma Liblín s.r.o. pravidelně doplňuje vlastní produkty, především slunečnici, lžené semínko, vojtěškové bloky, řepku (pro rybáře), lesknici, nahý oves a jejich směsi, seno, slámu, obilí a další dle sezónní nabídky. Vše je připraveno v malých baleních pro drobnochovatele za jednotnou cenu 40,- Kč.
- V sobotu 2.9.2023 se v naší obci opět konala svatba. Role oddávajícího se premiérově ujal místostarosta p. Kurdík a na obecním úřadě oddal za účasti matrikářky z Městského úřadu v Rokycanech Janu Tkáčovou, která se provdala za Radovana Novotného. Novomanželům přejeme hodně štěstí, zdraví a mnoho spokojených společných let!
- V sobotu 21.10.2023 se na hasičském cvičišti sešly děti z celé obce na již tradiční drakiádě, jejíž součástí byla hudební produkce a opékání špekáčků.
- V sobotu 4.11.2023 se v areálu fotbalového hřiště konala Halloween Párty, po které následoval lampionový průvod do parku u Granátníka v centru obce.
- Pondělí 13.11.2023 znamenalo velkou úlevu pro občany bydlící v jižní části obce za rybníkem, neboť po 8 měsících byla opětovně zprůjezdněna opravená komunikace III/2341 v úseku od křižovatky v centru obce až k pomníku.
- V sobotu 18.11.2023 se na Holoubkovském rybníku uskutečnil již 3. ročník závodů ROH pořádaný v rámci Českého poháru v zimním plavání. Opět se sešlo velké množství plavců a posun termínu závodů o 1 měsíc dříve kvitovali s povděkem především pořadatelé, kteří nemuseli prosekávat led na vodní hladině.
- V sobotu 25.11.2023 se v Hotelu Bělohávek konal 39. ročník obnoveného turnaje ve dvacetníkovém mariáši Holoubecké eso. Pořadatel akce p. Petr Dongres děkuje všem příznivcům této karetní hry za účast.
- Základní organizace Českého svazu žen Holoubkov uspořádala v neděli 10.12.2023 na obecním úřadě předvánoční akci zdobení perníkové vesničky. Pro účastníky byly připraveny upečené perníčky, zdobení včetně náplní a drobné občerstvení.
- V úterý 12.12.2023 starosta obce spolu se členkami sociálního výboru navštívil naše bývalé spoluobčany žijící v současné době v Domově Harmonie a v Léčebně Janov v Mirošově. Během příjemného setkání jim popřáli mnoho zdraví a předali drobné dárky.
- V neděli 17.12.2023 se na obecním úřadě sešly místní děti, které se zaujetím zhlédly kouzelnické vystoupení p. Klause za pomoci jeho asistentek.
- Ve středu 20.12.2023 se na parkovišti u Jednoty uskutečnil již 14. ročník předvánoční akce „Setkání u vánočního stromu“. S pásmem koled a básniček zde vystoupily děti ze ZŠ a MŠ, pro přítomné bylo zajištěno i drobné občerstvení.
- Ve středu 10.1.2024 se v bývalé kotelně v novém sídlišti uskutečnila humanitární sbírka použitého ošacení pro Diakonii Broumov. Opět se vybralo značné množství věcí, které dále poslouží dobrého účelu. Za pomoc děkujeme.
- V sobotu 10.2.2024 se uskutečnil tradiční Masopust, který po průvodu obcí za doprovodu dechové kapely Kozleranka byl zakončený na parkovišti v centru obce. Zde si mohli účastníci zakoupit masopustní lahůdky a večer pak všichni strávili při posezení v místních restauracích.
- V sobotu 2.3.2024 se na obecním úřadě opět sešly děti z celé obce, aby zhlédly představení pohádky O zimní královně a skřítku Tazinovi v podání loutkového divadla VYSMÁTO.
- V sobotu 9.3.2024 uspořádal Český svaz žen v hotelu Bělohávek večer plný tance a zábavy Retro Disco, kde DJ Hadža zahrál největší hity 80. a 90. let.
- Obec Holoubkov přijme brigádníky na údržbu zeleně v obci, v rámci dohody o provedení práce. Jedná se především o sekání trávy křovinořezy. Bližší informace na tel.: 602 346 923 nebo osobně na obecním úřadě.
- Od letošního června funguje na Holoubkovském rybníce nový Wake Point, který nabízí možnost wakeboardingu (jízda na vodním vleku), e-foil (vznášení se nad vodní hladinou), paddleboardingu (pádlování) či výtečného občerstvení. Otevřeno je každý den od 10:00 do 20:00 hod. Více informací včetně ceníku je na www.wakepointholoubkov.com.
- V letošním roce se nám podařilo obsadit oba volné nebytové prostory ve zdravotním středisku novými službami pro občany. V prvním z nich provozuje masážní salón p. Kateřina Jirsová, veškeré informace o nabízených službách včetně ceníku jsou k dispozici na www.jk-masaze.cz. Ve druhém nebytovém prostoru vzniká zázemí pro převoz pacientů sanitním vozem. Více informací bude brzy zveřejněno.



Milí spoluobčané,

dovolu mi, abych vás, jako už pravidelně, informoval na stránkách Holoubkovského zpravodaje o dění v naší obci, o činnosti zastupitelstva a dalších obecních složek. Nejprve se na skok vrátím ještě do loňského roku 2023, který byl prvním rokem tohoto volebního období a v němž se činnost obce točila okolo 3 zcela zásadních věcí. První z nich byla velká investiční

akce na celkovou rekonstrukci krajské komunikace III/2341 v úseku od křižovatky v centru obce směrem k rybníku. Tato akce bezprostředně navázala na předchozí etapu realizovanou v letech 2010 – 2011, jejíž součástí byla také oprava hráze Holoubkovského rybníka. V rámci loňské etapy tak po 12 letech došlo k dokončení opravy hráze v zatáčce u Veselých, zároveň s tím k výstavbě nové dešťové kanalizace, která svedla nebeské vody z této části obce přímo do rybníka, nikoliv na přečerpávací stanici u pomníku, dále k rekonstrukci stávající splaškové kanalizace, k výstavbě nového chodníku, jenž nyní vede z centra obce až k pizzerii, a k položení nového povrchu samotné komunikace. Nutno říct, že to byla akce mimořádně složitá, ať už z hlediska technického (nutnost snížení hladiny rybníka, koordinace stavebních prací na poměrně malém prostoru, velká svažitost terénu a různá výšková úroveň okolních domů a vjezdů na pozemky), legislativního (dlouhá projektová příprava, nutnost zásahů na okolní soukromé pozemky) či dopravního (úplná uzavírka vytižená komunikace spojující horní a spodní část obce po celou dobu stavby). Pochopitelně se neobešla bez různých komplikací, stížností a připomínek ze strany občanů, k některým z nich se ještě vracím a blíže vyjadřuji v následujícím článku o činnosti zastupitelstva obce. V každém případě bych rád poděkoval stavební firmě za dobře odvedenou práci, majitelům okolních nemovitostí za jejich vstřícnost a souhlas s částečným záborem jejich pozemků a řidičům za trpělivost při uzavírci komunikace a nutností využívat poměrně dlouhé objízdné trasy. Věřím, že dokončená investiční akce slouží svému účelu ke spokojenosti většiny občanů, za obec jsme pro to udělali maximum.



Druhou zásadní věcí loňského roku byla dispozice s nemovitostmi, které do roku 2021 sloužily pro centrální vytápění bytových domů v novém sídlišti. Majitelé těchto bytovek sdružených v jednotlivých SVJ se rozhodli, že se od CZT odpojí a budou si své nemovitosti vytápět samostatně. Budovu

staré kotelny před OÚ, která zde stála téměř 50 let, jsme kompletně zbourali včetně komínu přilepeného na bytovku č.p. 4, což bez dalších budoucích komplikací umožnilo provést celkovou opravu a zateplení tohoto domu. Uvolněný prostor zde plánujeme využít pro rozšíření parkovacích stání, kterých je v této části velký nedostatek. Mladší, zhruba 30 let starou budovu nové kotelny oproti tomu postupně rekonstruujeme a přesunuli jsme do ní zázemí obecní pracovní čtyři včetně příslušné techniky. K ní vloni přibyl nový víceúčelový stroj na údržbu veřejných prostranství, který nahradil obdobný 10 let starý a již poruchový stroj.



Třetí klíčovou věcí loňského roku pak byl bezúplatný převod budovy sokolovny do majetku obce. Tento majetkoprávní úkon završil předchozí kroky, které byly v této oblasti dlouhodobě podnikány, od výstavby víceúčelového hřiště, přes stavební práce a úpravy okolních pozemků až po akce, které v budově sokolovny realizoval TJ Sokol mimo jiné za finanční podpory obce – rekonstrukce šaten a sociálního zařízení jak pro tělocvičnu, tak pro venkovní hřiště, výměna starých kotlů na uhlí za nové na plyn apod. Chtěl bych v této souvislosti poděkovat současnému starostovi TJ Sokol p. Ing. Kořánovi za spolupráci a vstřícné a férové jednání, díky němuž se podařilo tuto nelehkou transakci zdárně dokončit. Pravdou je, že celý převod uspíšila také energetická krize minulých let a výrazné zdražení ceny elektrické energie a plynu, které bylo pro místní Sokoly ve staré a nezateplené budově dlouhodobě neufinancovatelné. Není potřeba zastírat, že obec si tímto krokem vzala do budoucna poměrně velké „sousto“, neboť celková rekonstrukce, přestavba a adaptace sokolovny na funkční sportovní a kulturní areál na úrovni dnešní doby bude stát značné úsilí a finanční prostředky, nicméně já věřím, že to obec zvládne a občané v budoucnu tento krok ocení.

Spousta práce a akcí, kterými chceme zlepšit stav veřejných prostranstvích a obecního majetku, nás pochopitelně čeká i v letošním roce 2024. Zřejmě nejviditelnější akcí bude celková oprava povrchů v samotném centru obce. Současný střed obce



(Plecháč, přilehlé parkoviště a park) vznikl v polovině 70. let minulého století a asfaltové povrchy jsou zde po 50 letech značně degradované, v některých úsecích až nebezpečné pro chůzi a jízdu. Rozhodli jsme se je proto opravit novým vyasfaltováním a prodloužit tak jejich životnost. Jedná se o stavební úpravu, která by zde měla už vydržet do té doby, dokud se neprovede celková revitalizace centra obce, což bude ještě nějakou dobu trvat. Současně s tím dojde také k restaurátorskému zásahu na soše rakouského granátníka umístěného v parku, která je jednou ze dvou národních kulturních památek v naší obci (druhou je budova Markovy vily). O této akci více pojednává samostatný článek v tomto Zpravodaji. Dokončit by se měla již zmiňovaná rekonstrukce budovy bývalé kotelny v novém sídlišti jako zázemí pro obecní pracovní četnu, kde se v loňském roce prováděly

především vnitřní úpravy, v letošním roce pak bude tento objekt opraven i zvenku (výměna oken a dveří, oprava střechy, nátěr fasády). V letních měsících budou probíhat stavební práce v mateřské škole, kde na základě požadavku hygieny musíme provést odvlhčení spodní třídy v jižním traktu budovy (bývalý letní domek) a po 20 letech provést rekonstrukci plynové kotelny, kam budou nově osazeny plynové kondenzační kotle s lepší účinností a tím pádem i úsporou energie. Na základě požadavku hasičů a organizátorů kulturních akcí jsme připravili projekt na přístavbu skladovacích prostorů a sociálního zařízení k dřevěnému objektu umístěného na hasičském cvičišti, který zajistí lepší zázemí pro pořádání akce. V podzimních měsících by měla probíhat rozsáhlá úprava sítě technické infrastruktury v části obce Na Okrouhlici, kde dojde k zokrouhování vodovodu, snesení vzdušeného vedení elektřiny, telefonů a veřejného osvětlení do země a komerční společnosti CETIN a RADYNET zde rozvedou nové optické kabely pro vysokorychlostní internet. Tyto rozvody se budou rovněž pokládat v obou sídlištech a již na jaře byly uloženy v trase od pomníku až k nádraží. Jak sami vidíte, není toho málo, co je v plánu v letošním roce v naší obci zrealizovat, a já věřím, že většinu z toho se nám i s vaší pomocí, podporou a pochopením povede.

Přeji vám všem příjemné prožití léta, prázdnin a dovolených, které snad využijete k odpočinku, trávení času s rodinou a se svými nejbližšími a načerpání sil do dalších dní. Navštívit můžete i nový Wake Point, který od června funguje na holoubkovském rybníce. Mějte se moc hezky!

Ing. Lukáš Fišer, starosta obce

Informace z jednání zastupitelstva a dalších orgánů obce

Od posledního vydání Holoubkovského zpravodaje se zastupitelstvo obce (ZO) sešlo na 2 svých jednáních, a to 18.9.2023 a 18.12.2023. V úvodu zářijového zasedání byly s přítomnými občany a zastupiteli projednávány připomínky k provádění investiční akce na celkovou rekonstrukci komunikace od křižovatky v centru obce směrem k rybníku, která znamenala zásadní omezení dopravy a obec prakticky rozdělila na 2 části, mezi kterými se muselo přejíždět po poměrně dlouhé objízdné trase. Jedna část připomínek se týkala dlouhé doby výstavby a s tím související úplné uzavírky této důležité silnice. K tomu je nutné uvést, že prováděcí firma dodržela lhůtu výstavby, kterou měla od počátku stanovenou ve smlouvě, a naopak ji ještě o cca. 2 týdny zkrátila. Jako člověk, který se na stavbě pohyboval téměř denně, nemohu ani potvrdit poměrně rozšířené tvrzení (které občas slyším dokonce ještě nyní), že se tam v některé dny vůbec nepracovalo nebo že práce probíhaly záměrně pomalu. Je potřeba si uvědomit, že každá stavba má své postupy, které na sebe navazují a nelze je dělat současně, je nutné dodržovat povinné technologické přestávky, vliv hrají povětrnostní podmínky apod. Opomenout nelze ani různorodost stavebních prací, které zde byly prováděny (sanace hráze rybníka, výstavba dešťové a rekonstrukce splaškové kanalizace, výstavba nového chodníku, rekonstrukce samotné komunikace, oplocení okolních pozemků apod.). Každou z těchto částí většinou realizuje jiná parta dělníků, kteří se na danou činnost specializují, a není vždy možné tyto stavební práce zkoordinovat tak, aby na sebe bezprostředně navazovaly. V neposlední řadě je nutné vědět, že za provádění prací nese odpovědnost stavební firma, nikoliv investor, kterým navíc byla naše obec jen zčásti, hlavním investorem totiž byla Správa a údržba silnic Plzeňského kraje. Věřte, že investor opravdu nemůže stavební firmě říkat, že dnes se má dělat tohle, zítra tamto a příští týden něco jiného, tuto kompetenci má opravdu jen příslušný stavbyvedoucí. Druhá část

připomínek se pak týkala samotného technického řešení stavby z hlediska nivelety komunikace v některých úsecích, vjezdů na pozemky či šířkového uspořádání. O těchto věcech se zde nechci příliš rozepisovat, neboť byly předmětem projektové dokumentace zpracované odborným projektantem a pravidelných kontrolních dnů na stavbě za účasti všech zainteresovaných osob. Pravdou je, že stavba byla realizována v mimořádně svažitém terénu (vezměte si, že výškový rozdíl mezi komunikací na hrázi rybníka a při jejím vyústění na hlavní silnici II/605 u hotelu je několik metrů!) a v husté zástavbě s velmi různorodou úrovní, ve které jsou postaveny jednotlivé okolní domy. Faktem rovněž je, že při rekonstrukci silnice musejí být dodrženy příslušné platné technické normy, např. z hlediska klopení zatáček, podélného sklonu komunikace apod., tyto parametry určitě nemůže nikdo jen tak laicky určovat. Troufnu si nicméně říct, že ve výsledku zmíněné připomínky byly vyřešeny ke spokojenosti většiny občanů i motoristů a že stavba dobře slouží svému účelu oproti stavu, který tu byl v minulosti. Jediný zásadní problém, který zde zůstal, jsou nedostatečné šířkové poměry prudké zatáčky u Veselých při průjezdu nákladních vozidel, což je však věc, o níž se dopředu vědělo, a zastupitelé dokonce při tvorbě projektové dokumentace hlasovali o tom, zda i za tohoto stavu podlé této zatáčky vybudovat nových chodníků. Pokud si správně pamatuji, tak až na jednoho zastupitele byli tehdy všichni pro. Rozšíření silnice v těchto místech až na normových 9 m zde není možné jednoduše docílit, neboť by to znamenalo poměrně zásadní zásah do soukromých pozemků okolo bydlicích občanů. Těm je potřeba naopak velmi poděkovat za to, že alespoň malou část svých pozemků obětovali na úkor realizace této akce a výstavby nového chodníku. Dalším okruhem, který byl v úvodu zářijového jednání ZO projednáván, byly připomínky k obecní vyhlášce týkající se jednorázového paušálního osvobození všech poplatníků s trvalým pobytem v obci od poplatku za odpady v roce 2023. K tomuto

výjimečnému kroku jsme přistoupili v závěru roku 2022 po obšírné diskuzi na 2 pracovních poradách a jednom veřejném zasedání ZO z důvodu razantního zvýšení ceny vody navrženého provozovatelem tak, abychom toto zdražení občanům alespoň zčásti vykompenzovali. Pravdou je, že jsme v této souvislosti byli ze strany Ministerstva vnitra jako dozorového orgánu upozorněni na možnou diskriminaci, ovšem nikoliv z pohledu toho, že bychom nemohli občany od poplatku osvobodit, ale z důvodu toho, že jsme osvobodili jen poplatníky s trvalým pobytem v obci, a nikoliv všechny poplatníky. Podle zákona o místních poplatcích však má obec zákonné zmocnění osvobodit pouze určité poplatníky, ovšem za předpokladu, že k tomu má řádné a rozumné důvody, které jsme alespoň podle většiny zastupitelů, jež pro danou vyhlášku hlasovali, v tomto případě jednoznačně měli. Každopádně o rozumnosti či nerozumnosti těchto důvodů nemůže dle zákona rozhodovat ani Ministerstvo vnitra a už vůbec ne jednotliví zastupitelé, nýbrž pouze nezávislý soud (v tomto případě Ústavní soud). K tomu však nakonec vůbec nedošlo, neboť vyhláška měla omezenou platnost pouze pro rok 2023, tudíž na začátku letošního roku byla všechna probíhající řízení v této záležitosti bez dalšího skončena.

Poté jsme se již věnovali běžné agendě, kdy jsme si nejprve vyslechli informace o činnosti základní a mateřské školy a zajištění nového školního roku od ředitelky Mgr. Vodičkové. I díky přijímání individuálně vzdělaných žáků (tzv. domškoláků) se neustále zvyšuje počet dětí v ZŠ, v novém školním roce jich nastoupilo již 106, do MŠ dochází 61 dětí. Ve školní družině fungují 2 oddělení s 51 zapsanými dětmi a z důvodu úmrtí vedoucí školní jídelny sem musela být přijata nová zaměstnankyně. Pokračovaly rovněž všechny stávající projekty podpořené z národních i evropských dotací a pro příští školní rok jsme mírně upravili kritéria pro přijímání dětí do MŠ, kdy budou preferovány dvouleté spádové děti před staršími nespádovými. Dále jsme schválili zapojení obce do tzv. daňového milostivého léta, kdy jsme dali možnost všem dlužníkům na poplatku za odpady uhradit pouze jistinu dluhu s tím, že jim bude odpuštěno veškeré navýšení a příslušenství dluhu. Nutno říct, že tuto možnost žádný z dlužníků nakonec nevyužil. V rámci dalšího programu jsme souhlasili s nákupem nového víceúčelového pracovního stroje na údržbu veřejných prostranství, neboť ten stávající již byl 10 let starý a značně poruchový, seznámili se s hospodařením obce za 1. pololetí a schválili první rozpočtovou změnu. V rámci majetkoprávních záležitostí jsme odsouhlasili uzavření smlouvy o věcném břemeni se společností ČEZ na uložení elektrického kabelu do obecního pozemku a směnu malého pozemku se společností R+S Automotive CZ (bývalý Olbrich) tak, aby mohla být legalizována již postavená plachtová skladovací hala v areálu této firmy. Na úplný závěr jsme ještě naposled podpořili místní TJ Sokol mimořádným příspěvkem na úhradu nedoplatku za plyn, který vznikl ještě před převedením budovy sokolovny do majetku obce. Tím byl program zářijového ZO vyčerpán, proto jsem mohl schůzi před 8 hodinou večerní ukončit.

Prosincové zasedání, konané krátce před vánočními svátky dne 18.12.2023, bylo hutné, neboť vždy před koncem roku je nutné projednat mnoho různých záležitostí. Po úvodní diskuzi s přítomnými občany, kdy se mluvilo např. o dopravním řešení v části Okrouhlice, osazení sáček na psí exkrementy či o připomínkách k uklidění lupení a sněhu, jsme se věnovali informacím o provozování vodohospodářského majetku obce firmou REVOS Rokycany a stanovení ceny vodného a stočného pro příští rok. O této problematice pojednává samostatný článek v tomto Zpravodaji, zde se tedy omezím pouze na konstatování, že jsme po loňském razantním zdražení ceny vody o 34 % s povděkem přijali letošních návrh provozovatele na zvýšení ceny vodného a stočného pouze o 2 %, o další 2 % však cena vzroste v důsledku zákonného celostátního navýšení sazby DPH z 10 % na 12 %. Za účelem řádného plnění legislativních povinností v této oblasti nám ovšem nezbylo, než navýšit rovněž nájemné

hrazené provozovatelem do obecního rozpočtu tak, abychom pokryli tvorbu prostředků na nutnou obnovu vodohospodářské infrastruktury, což v ceně vody způsobí zvýšení o další 4 %. Celkově tedy pro letošní rok cena vodného a stočného vzrostla o cca. 8 %, což je však méně, než byla loňská celoroční míra inflace (skoro 11 %). Následně jsme se zabývali stanovením výše druhého poplatku, který naše obec plošně vybírá, a to poplatku za odpady. V tomto případě jsme se po 2 letech a loňském úplném odpuštění poplatku rozhodli jeho úroveň zvýšit o 100,- Kč na 900,- Kč na poplatníka. Dlužno říct, že hlavním důvodem bylo, obdobně jako v případě ceny vody, zákonné celostátní navýšení sazby DPH, v tomto případě z 15 % na 21 %. Bez toho by zřejmě výše poplatku zůstala na původní hodnotě 800,- Kč na poplatníka s tím, že zbytek nákladů na odpadové hospodářství by doplatila obec ze svého rozpočtu. Žádnému ze zastupitelů však nedávalo smysl, abychom z obecního rozpočtu sanovali navýšení DPH, které nemá s objemem produkce odpadů od občanů nic společného, ale v plné výši se odvede přes finanční úřady do státního rozpočtu. I tak ovšem obec z rozpočtu tuto oblast i nadále dotuje, a to v plné míře svoz tříděného odpadu z barevných nádob, nebezpečného odpadu a bioodpadu a částečně i svoz netříděného a velkoobjemového odpadu, neboť ani navýšená částka poplatku všechny náklady s tímto spojené nepokryje. Z obdobných důvodů jsme museli přikročit i ke zvýšení ceny za svoz odpadů pro právnické a podnikající fyzické osoby zapojené do obecního systému odpadového hospodářství. V souvislosti s upozorněním ze strany Ministerstva vnitra na některá ustanovení starších obecně závazných vyhlášek, která v době svého vzniku byla v pořádku, avšak z důvodu legislativních změn nyní již neodpovídají platné právní úpravě, jsme schválili vyhlášky nové – konkrétně se jednalo o pravidla pro pohyb psů na veřejných prostranstvích (zrušení označování psů psí známkou, neboť musejí být povinně čipováni), požární řád obce (regulace v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru a zřízení stálé ohlašovny požáru), zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku a nočního klidu (nutnost vyjmenování konkrétních akcí, kde se stanovuje kratší doba nočního klidu, přímo v obecní vyhlášce) či zákaz podomního a pochůzkového prodeje (rozšíření i na oblast nabídky energií). Ve všech případech se jednalo spíše o drobné formální úpravy, které nijak nemění samotnou podstatu regulace obsaženou v původních vyhláškách.

V rámci dalšího programu jednání jsme si vyslechli zprávy předsedů jednotlivých výborů ZO o jejich činnosti za uplynulý rok a členy výborů z řad občanů jsme alespoň symbolickou částkou odměnili za jejich celoroční práci. Pak už jsme se věnovali ekonomickým záležitostem, kdy jsme nejprve vzali na vědomí hospodaření obce za 3. čtvrtletí, schválili druhou rozpočtovou změnu a v neposlední řadě projednali rozpočet obce pro letošní rok. V něm jsou zahrnuty výdaje na investiční akce a projekty, o kterých jsem psal v mém úvodním slově v rámci tohoto Zpravodaje. Rozpočet byl schválen v zásadě jako vyrovnaný s celkovými příjmy a výdaji ve výši téměř 40 mil. Kč. Nutno říct, že finanční situace obce je stále dobrá, nemáme žádné dluhy a naspořeno jsme ke konci loňského roku měli téměř 30 mil. Kč. V závěru jednání jsme ještě vzali na vědomí informace o zajištění povinné inventarizace obecního majetku ke konci roku, schválili termíny zasedání ZO v roce 2024 a v rámci majetkoprávního vypořádání výstavby nového chodníku v části obce Na Rudě jsme přijali dar od Plzeňského kraje v podobě bezúplatného převodu pozemku pod tímto chodníkem. Po několika interpelacích ze strany členů zastupitelstva, týkající se převážně investiční akce na rekonstrukci komunikace z centra obce směrem k rybníku, byl program zasedání vyčerpán, všem jsem popřál klidné prožití vánočních svátků a vše nejlepší do nového roku a krátce po 9 hodině večerní jsme se mohli všichni rozejít do svých domovů.

Ing. Lukáš Fišer, starosta obce

Stav vodohospodářského majetku obce v roce 2023



Zastupitelstvo obce se na svém jednání dne 18.12.2023 zabývalo stavem vodohospodářského majetku obce a stanovením ceny vodného a stočného pro rok 2024. Nejprve byli zastupitelé seznámeni s akcemi, které byly v daném roce v této oblasti realizovány:

- přepojení přípojky k bytovce č.p. 4 z důvodu demolice staré kotelny,
- rekonstrukce přípojky k objektu nové kotelny v Novém sídlišti,
- havárie - oprava přípojky k bytovce č.p. 24-25 v Novém sídlišti,
- osazení nadzemního hydrantu k hasičské zbrojnici,
- výměna kanalizace v zatáčce pod ZŠ,
- výměna míchadla v první nádrži technologie ČOV (přítok),
- zpracování havarijního plánu pro úpravu vody z důvodu používání chemikálií.

Pro rok 2024 máme v plánu realizovat následující akce:

- řešení případné přeložky vodovodu v areálu společnosti R+S Automotive z důvodu výstavby plachtové haly,

- realizace zokruhování vodovodu okolo MŠ,
- nové oplocení vrtů a vodojemu včetně údržby budov,
- zpracování projektové dokumentace na přivedení pitné vody dálkovým vodovodem z oblasti Brd,
- řešení fungování ČOV při velkých přivalových deštích a přírodních událostech,
- rekonstrukce čerpacích stanic odpadních vod,
- zmapování zbytku kanalizační sítě v obci a tvorba digitální technické mapy.

Zastupitelstvo se dále zabývalo určením ceny vodného a stočného pro rok 2024. Po loňském skokovém navýšení ceny o 34 % tentokrát provozovatel našeho vodohospodářského majetku firma REVOS Rokycany s.r.o. navrhl navýšení provozních nákladů pouze o 2 % a o další 2 % vzroste cena vody v důsledku zákonného navýšení sazby DPH z 10 % na 12 %. Museli jsme však rovněž zareagovat na nedostatečnou výši prostředků na obnovu vodohospodářské infrastruktury, které jsou formou nájemného součástí kalkulace ceny vodného a stočného, na což nás již opakovaně upozornilo Ministerstvo zemědělství. Shodli jsme se proto na tom, že nájemné, jež provozovatel odvede zpátky do obecního rozpočtu a v dalších letech bude použito na nutné opravy a rekonstrukce vodovodů a kanalizací, navýšíme o 302 tis. Kč, což cenu zvedne o další 4 %. Celkem tedy jednotková cena vodného a stočného pro rok 2024 stoupne o 9,34 Kč/m³, tedy přibližně o 8 %. Jedná se tak o nižší navýšení, než byla loňská míra inflace, a zároveň celková cena vody v naší obci zůstane lehce pod celorepublikovým průměrem i cenou v okolních obcích s obdobným rozsahem vodohospodářské infrastruktury. Platná cena vodného a stočného pro rok 2024 je tak následující:

- vodné: 76,41 Kč včetně DPH / m³
- stočné: 50,67 Kč včetně DPH / m³
- **CELKEM: 127,08 Kč včetně DPH / m³**

Ing. Lukáš Fišer, starosta obce

Kulturní památka socha granátníka - odkaz historie a lokální řemeslné tradice

Každý občan Holoubkova jistě zaznamenal sochu stojícího granátníka, která již řadu let tvoří nedílnou součást parku v centru obce. Někteří rodáci si možná ještě pamatují její předchozí umístění v zahradě nedaleké Bartošovy vily a mají v povědomí její původ, ač se leckdy může zdát trochu variantní, zastřený až zamotaný. Protože se do naší obce postupem času přistěhovala i řada nových občanů, jež v Holoubkově nemají rodinné kořeny a kolem sochy dnes a denně chodí, patrně by i oni mohli ocenit drobný exkurz do minulosti, který by pomohl osvětlit původ a historii vzniku této bezpochyby historicky a umělecky unikátní sochy. Pojďme si tedy nyní vysvětlit několik významných pojmů a slovních spojení, která s naším holoubkovským granátníkem úzce souvisí.

Granátník (též grenádýr) byl původně pěšák, který byl určen k házení ručních granátů na nepřítel. Později se za „granátnické“ označovaly elitní části armády, ať už pěší, jízdní nebo moderní obrněné. První zmínky o granátnících pocházejí z 60. let 17. století. Ve Francii se tento druh zbraně rozšířil roku 1667 a roku 1670 byl zřízen první pluk granátníků i v habsburské armádě. Každá habsburská pěší kompanie pak měla ve své sestavě 8 granátníků. Jejich poznávacím znamením byla vysoká huňatá čepice, zvaná „medvědice“. V r. 1700 byli granátníci od

setnin staženi a byla z nich vytvořena samostatná granátnická setnina u každého pěšího pluku. V r. 1711 pak byla u každého pluku vytvořena druhá granátnická setnina. Vrhání ručních granátů sice vymizelo již koncem sedmileté války, granátníci ale existovali i nadále, pouze jako elitní jednotky. Slévárna ve Strašicích na Rokycansku je ojedinělým případem podniku s nejstarší železářskou výrobou v kraji, její počátky sahají až do 14. století. Tamní slévárenská výroba se datuje do poloviny 17. století. V první polovině 17. století se strašická huť dostala jako součást Komorních železáren do majetku císařské a královské komory. V r. 1756, za vlády císařovny Marie Terezie, byly ve strašické huti objednány dvě totožné sochy rakouského granátníka v nadživotní velikosti pro Vídeňské Nové Město (Wiener Neustadt, 45 km jižně od Vídně). Plastiky byly vysoké asi 205 cm, duté, vážily 40 vídeňských centů (asi 2240 kg) a tloušťka stěn se pohybovala v rozmezí od 60 do 80 mm. Dřevěný model neznámého pražského umělce stál tehdy 40 zlatých. Plastiky byly odlity ze strašické dřevouhelné vysoké pece z tzv. litiny prvého tavení. Cena obou plastik byla 600 zlatých a 2 krejčary. Jednalo se zřejmě o první umělecké odlitky tohoto druhu v českých zemích. Pod jednou hlavou rakouské orlice na granátnické čepici byla předlita písmena MT, pod druhou hlavou F. I., což zřejmě znamenalo Marie Terezie a František

I. Lotrinský, její manžel. Nejdříve byly plastiky instalovány na rozích kašny zbirožského zámku, a byly polychromovány (kolorovány). Poté byly z nařízení Františka hraběte Kinského, tehdejšího vrchního ředitele Tereziánské vojenské akademie, přemístěny do Vídeňského Nového města. Stály v předsádku hlavního schodiště budovy akademie, a protože byly duté, byly uzpůsobeny jako topná tělesa. Kolem poloviny 19. století byly plastiky umístěny do nově postavené reprezentativní budovy Zimní jezdecké školy vojenské akademie, která byla postavena v jižním směru nedaleko hradu opět jako otopná tělesa. Tam se nacházely až do těžkého bombardování hradu a jeho okolí koncem 2. světové války v roce 1945. Od té doby mizí veškeré stopy po těchto dvou granátnících ...



... mezi tím po roce 1865 získal na krátkou dobu některé železárny, včetně strašických, Henry Stroussberg. Po jeho krachu koupil v r. 1885 strašické železárny spolu s dalšími závody Maxmilián Hopfengärtner, který z nich vytvořil Zbirožské železárny s ředitelstvím v Holoubkově. Krátce na to žije Praha přípravami na Jubilejní zemskou výstavu, jež se konala v r. 1891 (u příležitosti stého výročí první průmyslové výstavy konané v pražském Klementinu v r. 1791) a Maxmiliána Hopfengärtnera napadne nechat odlít z litiny s pomocí historického modelu další tři totožné granátníky, z nichž dva budou určeny k prezentaci na Jubilejní zemské výstavě, kde budou vévodit společné expozici Západočeských železáren, a třetí bude určen pro zbirožský zámek. Na výrobě těchto tří plastik se v r. 1890 podíleli slévači Josef Hlad a František Kunc. Po skončení výstavy se obě plastiky dostaly do Holoubkova. Jedna byla umístěna u vily zetě Maxe Hopfengärtnera, ředitele železáren Františka Bartoše, nedaleko státní silnice Praha-Plzeň, odkud byla po téměř 85 letech v r. 1977 přemístěna do nově upraveného parku nad místním závodem Kovosvit, kde stojí dodnes. Při té příležitosti proběhlo restaurování plastiky granátníka restaurátorem Oldřichem Drahotušským, akademickým sochařem z Prahy. Po ukončení nákladného restaurování byla v obci iniciativa nechat zhotovit k dílu ještě informační desku ze šumavské žuly, ale chyběly peníze. V průběhu 46 let, jež uplynuly od posledního přemístění sochy a jejího restaurování, vám jistě neuniklo, že se socha postupem času dostala opět do havarijního stavu. Současný stav

již bohužel není možno vyřešit neodbornou rychlou nápravou drobných vandalských útoků, nyní je na místě akutní odborná obnova sochy provedená licencovaným restaurátorem Ministerstva kultury ČR s příslušnou specializací. V této věci bylo již v lednu 2023 na místě svoláno místní šetření za účasti starosty obce, pracovnice pro památky odboru školství a kultury MěÚ Rokycany, odborných pracovníků NPÚ ú.o.p. v Plzni a specializovaných restaurátorů. Byl vypracován restaurátorský záměr a cenová nabídka celkového zákroku, která byla stanovena na částku 465.000,- Kč. Vlastní restaurování bude zahrnovat doplňující laboratorní průzkum, etapu čištění, plastické retuše a rekonstrukce, obnovení barevného (monochromního) řešení, přičemž celý proces bude důsledně fotodokumentován, a na závěr bude vyhotovena závěrečná restaurátorská práva. Nutno si uvědomit, že celkové náklady za restaurování zahrnují mimo vlastní proces restaurování i odbornou demontáž sochy nadživotních rozměrů z velmi křehkého materiálu (litina), manipulaci a transfer do ateliéru restaurátora (včetně totožného zpětného procesu po restaurování) a výrobu nového vhodnějšího a trvanlivějšího soklu, do něhož bude socha osazena. Společně se sochou poputuje do ateliéru i originální dřevěný model. Obec jakožto vlastník sochy zažádala o dotaci z programu Plzeňského kraje "Zachování a obnova kulturních památek Plzeňského kraje", kdy tato žádost byla přijata a následně vyhodnocena přidělením částky ve výši 200.000,- Kč. Zbylou část nákladů uhradí obec ze svého rozpočtu. Závěrem bych ráda uvedla, že socha granátníka je (společně s Markovou vilou) jednou ze dvou kulturních památek v katastru naší obce, zapsaných v Ústředním seznamu kulturních památek ČR již od r. 1958. Dle historických informací jde jednoznačně o unikátní dílo, vzhledem ke stáří dochovaného historického modelu. Je příkladem nadživotní figurální plastiky z litiny, kterých nevznikalo velké množství ani v obdobích následujících, kdy litina došla největšího uměleckého rozmachu. Tím, že se jednalo o konkrétní zakázku pro konkrétní místo rakouského dvora, nejde o sériový odlitek, jaké vznikaly např. v rámci funérální plastiky.

Pokud by vás blíže zajímal osud zbývajících dvou soch granátníků z r. 1890 a původního dřevěného modelu z r. 1756, jejich cesty se ubíraly následovně. Druhá plastika granátníka stála před budovou ředitelství železáren v Holoubkově. V roce 1931 byla zapůjčena Uměleckoprůmyslovému muzeu v Brně na výstavu Zašlé a moderní slévačské umění, která se konala 10. - 12. října 1931. Po výstavě zůstala v Brně a v padesátých letech byla převezena do nově založeného Technického muzea v Brně. Odtud byla v roce 1983 předána do slavkovského zámku, kde byla restaurována. Měla být použita jako poutač na tzv. „Bitvu tří císařů u Slavkova“. Od roku 1988 se nacházela u motorestu Rohlenka na dálnici D1 mezi Brnem a Vyškovem, ve směru z Brna na Olomouc, až do roku 2017, kdy byla z rozhodnutí Města Slavkova demontována a přemístěna do Slavkova. Netradiční místo u dálnice bylo zvoleno proto, že tam byl v roce 1995 objeven masový hrob z bitvy u Slavkova a potvrzen polní lazaret. Třetí plastika se dostala do zbirožského zámku. Byla kolorována dobovými barvami a umístěna v zámeckém parku, později byla přemístěna před vchod do zámku. Do 90. let 20. století stála v průjezdu zámecké brány. Poté byla v rámci restituce převezena do zámku Dobříš. Jako jediná je úplná, má pušku i granátnickou šavli. Dle neověřené informace měly být údajně všechny tři sochy odlity pro zámek Schönbrunn ve Vídni, kam se ale nikdy nedostaly. Třetí socha se prý skutečně dostala až do Vídně, ale po krátké době se vrátila do Čech, a je to právě ta, co stojí na Dobříšském zámku. Původní dřevěný model granátníka z roku 1756 stával dlouhá léta ve strašických železárnách v chodbě panského domu (šichtmistrovské budovy) a dostal poněkud hanlivé pojmenování „Vašek od panských“. V roce 1932 byl opraven a zapůjčen Uměleckoprůmyslovému muzeu v Praze na výstavu „Česká umělecká litina“. Tato výstava byla pořádána v rámci mezinárodního slévarenského sjezdu konaného v září 1933 v Praze a model tam byl vystaven místo odlitku. Po výstavě zůstal model v depozitáři muzea až do roku

1974, kdy byl předán Městskému národnímu výboru Zbiroh. Pak byl opraven a konzervován a umístěn v bývalém Vlastivědném muzeu ve Zbirohu v tzv. zámecké místnosti. Později byl přemístěn do depozitáře muzea J. V. Sládka ve Zbirohu. V roce 2005 byl model zapůjčen do slévárny Ing. Matase ve Strašicích, kde se po opravě použil k formování další plastiky. Jevil známky poškození, proto musel být v modelárně opraven, uhnílé části byly nahrazeny novým dřevem, byl vytmelen a natřen průhledným separátorem, aby bylo možné s ním pracovat

s moderními formovacími směsmi na bázi umělých pryskyřic. Na model byly rovněž připevněny 3 zámky pro uložení vnitřního jádra. Po vrácení byl model zapůjčen do zbirožského zámku, kde nyní stojí místo litinového odlitku v průjezdu zámecké brány. Nově vzniklá plastika je žárově pozinkována a opatřena nátěrem a je umístěna v zeleni při vstupu do areálu strašické slévárny.

*Mgr. Bc. Šárka Balvinová Kasalová,
Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Plzni*

Vyprávění z minulého století – dětská kapela Josefa Veverky

Podle toho, co jsem zjistil u pamětníků, přistěhoval se pan kapelník Veverka někdy v padesátých letech do Holoubkova a bydlel s rodinou v domku č.p. 3 pod hrází. Konkrétně vím, že Honza Zajíček, starší syn paní Army, začal hrát v orchestru v roce 1956 a orchestr už tehdy existoval.



Tuto fotografii bych podle podoby účastníků odhadl na rok 1958. Vzadu zleva Marie Kouřimová, Venca Dvořák-Ako, Josef Veverka mladší a pan kapelník. Před nimi trumpetista Franta Drábek z Mýta a Vráťa Ryšavý. Vpředu zleva přespolní Kebrdle a Sadílek, Franta Moulis, Venca Korba, Honza Zajíček, Hana Kasíková a Jirka Hora.

Naše rodina se do Holoubkova přistěhovala v srpnu 1959 a asi za dva měsíce jsem začal hrát v tomto dětském orchestru na harmoniku. Jezdili jsme na vystoupení po obcích v okolí, poprvé jsme jeli do Kařeza a já jsem poprvé slyšel, že říkali do KaReza. Z dalších vystoupení si ještě pamatuji Pavlovsko, Osek, Přisednice, což byla spíše Přisednice, a také Cheznovice. V dubnu jsme cvičili pochody Františka Kmocha, neboť nás využili i do prvomájového průvodu. Hráli jsme z alegorického vozu účastníkům průvodu do pochodu. Samozřejmě nás využívali při všech možných výročních a společenských oslavách, většinou to bylo ve fabrice, tedy v Kovosvitu, závodní jídelně, kde byl dost velký sál a jeviště, někdy byl náš orchestr umístěn pod jevištěm, kde jsme střídavě hráli, a pak se zase dívali, jak na jevišti plzeňští herci předvádějí své improvizace na Erbenovu baladu „Polednice“, nebo jak tam holoubkovské ženy úžasně zatančily Smetanovu slavnostní polku „Naším děvčátě“. Při jiné slavnosti jsme hráli přímo před hotelem a jednou také nahoře na Pekárně.

Při představení někdy vystoupili i samotní harmonikáři, kteří dvojhlasně zahráli skladby, většinou pana kapelníka Veverky. Vidíme je zde na snímku: zleva Pepík Veverka, Andula Vítová, Franta Moulis a Honza Zajíček. Později si s nimi zahrál i Standa Herink, který hrál v orchestru bicí, nohama obsluhoval velký buben a charlestonky, paličkami pak činel a malý bubínek. Učil se ale i na harmoniku. Harmonikáři hráli skladby pana kapelníka,



a to spíše koncertní skladbu „Lehké klávesy“ nebo polku „Za vesnicí“ anebo polku, kterou pan kapelník nazval „Pepička“, když se ale hrála při vystoupení, byla uváděna jako „Svazácká polka“. Co jsme vlastně hráli? Inu všechno možné, pan kapelník nám to vše rozepsal v lehčí úpravě, a tak jsme zvládali třeba i předeheru k opeře „Má královna“ skladatele Scholze, pak i Smetanovo „Věrné milování“ nebo árii Dalibora „Když Zdeněk můj“, populární valčík z dvacátých let „Vzpomínka na Herkulovy lázně“, Vačkářovu „Vzpomínku na Zbiroh“, nebo „Sen lásky“, různé tehdy známé polky a valčíky. Také směs písní Karla Hašlera, pásmo písní z Chodska, to původně pomáhala sestavit učitelka Mutinová, která odtamtud pocházela. A různé směsi lidových písní a také tehdy populární písně „Sedm vrchů, sedm moří“ nebo valčíková píseň „Amsterdam“. Do toho pak kapelník přidal své vlastní skladby. Složil píseň „Rudý prapor“ jako úlitbu režimu, tím jsme vždy začínali, dále jsme připomínali rudoarmějce při osvobození Prahy, složil i „Holoubkovskou polku“ a další skladby.



Po vystoupení v Cheznovicích pro nás hned před hospodu připravili vše na fotografování. Zleva tedy vidíme vzadu s trubkou Malý ze Lhoty, basista Kuneš, pan kapelník, za činelem

Standa Herink, Venca Dvořák-Ako, ten už bez pionýrského šátku, už se učil ve fabrice, s trubkou Pepík Veverka, dva přespolní trombonisté Pavel Cipra a Ota Hrdina a Holoubečák Míra Hašek, za nimi tři houslisté Andula Kantoříková-Vildová, Jirka Hora a Maruška Kouřimová-Zajíčková. Harmonikáři Honza Zajíček, starší syn paní Army, tehdy Teškovák Franta Moulis, pak jsem já, Andula Vítová-Bezstarosti, přespolní Cába a Miloš Zdvorák. Vpředu zpěváci Jarda Tůma a Jirka Bláha, klarinetisté Míra Zajíček, mladší syn paní Army, přespolní Pěnkava a Sadílek, zpěvačka Andula Pechová z již zbourané kovárny pod hotelem a uvaděčka (tehdy se říkalo konferenciérka) Hana Kasiková-Matějovcová. Houslista Jirka Hora si vždy zazpíval s Jirkou Bláhou co asi jiného než „Horo, horo, vysoká jsi“. Andula Kantoříková si zase v chodském pásmu zazpívala píseň „Tancuj, tancuj, svatýj vobrázku“. Basista Kuneš si zase s Frantou Moulisem zahráli Fléglovu „Dudáckou polku“.

V březnu 1961 zakládali v Těškově sportovní klub Sokol Těškov. Připravili se na to dost slavnostně a my s naším orchestrem jsme na slavnosti nahoře v Chatě pochopitelně nesměli chybět. Jenže Honza Zajíček jet nechtěl, už chodil do druhého ročníku na průmyslovku a musel doma rýsovat. Pak ale zařadovol Slavoj Šlapák coby agitátor, Honzu přesvědčil, a tak jsme jeli všichni. Těškováci připravili bohatý program, zásluhou pana řídicího učitele Pěnkavy, žáčci toho nastudovali dost, a nejen ti z těškovské národní školy. V těch hraných scénkách na jevišti hráli i ti starší, hrál tam i Vojta Pěnkava, který s námi už chodil v Mýtě do osmičky. Předtím vystupovaly ty nižší třídy, osmiletá dívka tam odříkávala básničku, já jsem té dívence vůbec nevěnoval pozornost. Ale i kdyby, stejně by mě nenapadlo, že se s ní za třináct let ožením. Teškovákům se předvedli na bradlech ještě čtyři holoubkovští gymnasté, pan Filip, nejstarší z nich, a tři mladíci: Jarda Jašek, Ruda Hrdlička a Petr Veselý. Už za půl roku si nás pozvali Těškováci znovu, a to v rámci oslav Velké říjnové socialistické revoluce. Po prázdninách roku 1962 už dál orchestr nepokračoval a pak už jsme se asi ve čtyřech scházeli u Veverků, abychom si zahráli.



Maruška Kouřimová byla krásná svazačka, i když ještě v pionýrském kroji.



Pan řídicí učitel Pěnkava coby důchodce žil v Holoubkově a chodil i na brigády; tato se konala jistě na jaře 1978 při úpravě okolí Plecháčce.

Jindřich Maxa, kronikář obce